

Хвала Хрысту!

У апошні раз сустракаемся з Вамі, паважаныя Чытачы, у бягучым 2014 годзе. Хочацца верыць, што за гэты час рубрыка “На скрыжаванні” нешта пакінула ў Вашай свядомасці.

І сёння праз паўсядзённасць мы разам ідзём да ісціны. Шукаем, спатыкаемся, але не спыняемся. Што важна, мы на правільным шляху.

Снежаньскія разважанні датычаць надзеі як эмоцыі і адной з асноўных хрысціянскіх цнот. Паспрабуем напоўніць сваё сэрца надзеяй і стацца ёю для іншага. Задумаемся, колькі каштую супакой і чаму ва ўсе часы шанаваўся надзейны чалавек. Заахвочваю да каментарыяў. Актыўныя чытачы будуць узнагароджаны.

З Богам! † ВЫКАЗВАННЕ З БІБЛІІ: “І будзеш спакойны, бо ёсць надзея; ты аслонены і можаш спаць у бяспечы” (Ёв 11, 18)

Надзея, вера і любоў – трыв асноўныя хрысціянскія цноты. Надзея мае непасрэднае дачыненне да будучыні. Абапіраючыся на яе, чалавек атрымлівае супакой і суцяшэнне. У Бібліі сказана, што надзея дапамагае пераносіць цяжкасці, бо грунтуецца на даверы і ўпэўненасці.

ІНТЭНЦЫЯ МЕСЯЦА: каб нараджэнне Збаўцы прынесла супакой і надзею ўсім людзям добрай волі

Распачынаецца Адвэнт, час чакання Божага Нараджэння. Гэтае свята нясе людзям супакой. Душы вернікаў напаўняюцца надзеяй – верай у светлу будучыню. І толькі чыстае сэрца можа адчуць поўную радасць ад прыходу Хрыста. Таму трэба рыхтавацца, трэба чакаць – і свята абавязкова знайдзе водгук у кожнай душы.

ПРАДМЕТ РАЗВАЖАННЯ МЕСЯЦА: надзея

Чалавек жыве надзеяй. Часта незаўважна, неўсядомлена. Напрыклад, я не сыходжу з працы, бо спадзяюся, што мне павысяць заробак. Я не бяру з сабой парасон, бо маю надзею, што дажджу сёння не будзе.

Нездарма кажуць: забраўши ў чалавека надзею, пазбаўляеш яго ўсяго. Бо гэта апошняе, з чым чалавек застаецца. Да таго і выслоўе: надзея памірае апошній.

Час паразважаць над тым, якая яна, мая надзея, і дзе шукаць падтрымкі, калі яна знікае.

СПРАВА МЕСЯЦА: падарыць надзею

Падарыць прыемнае чаканне, не падмануць – праверыць намер. Няхай гэта не здаецца Вам досыць лёгкім. Надзея – станоўчая эмоцыя, але каб яе перажыць, чалавек павінен асэнсоўваць рэчаіснасць. Другімі словамі, чалавек спадзянецца свядома.

Абсалютна для любога можна стаць падтрымкай, дастаткова жадання і адважнасці. Шляхоў да гэтага шмат. Многія здаюць кроў і становяцца донарамі, упэўненыя, што нечae жыццё будзе ўратавана. Надзею на лепшае жыццё інвалідам, бездаглядным, старым, пацярпелым ад стыхійных бедстваў і сацыяльных катаклізмаў дораць валанцёры. А часам, каб падарыць надзею, дастаткова праста апынуцца побач з адзінокім чалавекам у Калядны вечар...

МЭТА МЕСЯЦА: стаць надзейным чалавекам

Прыемна, калі ў цябе вераць, табе давяраюць. Тады ты апора. Як такім стаць?

Не быць эгаістам, трymаць слова і разумець сваю адказнасць перад грамадствам. Лепш прамаўчаць, чым даваць неабдуманыя абязанні. Бо даваць надзею і быць надзейным – далёка не адно і тое ж. Можна даць надзею і забраць яе, расчараўваўшы чалавека сваімі неахайнымі паводзінамі. А надзейнасць выхоўваеца з маленства.

Перш за ўсё, надзейным трэба быць для сябе. Толькі калі ты давяраеш самому сабе, можна стаць надзейным для іншага.

АСОБА МЕСЯЦА: святая Барbara

Нарадзілася Барbara ў заможнай сям'і. Яе бацька Дыаскур быў вядомым язычнікам у горадзе Іліёпаль. Рана страціўши жонку, мужчына ўсю сваю любоў аддаваў дачцэ.

Для яе ён збудаваў вежу з цудоўнымі пакоямі, каб схаваць ад чужых вачэй. Барbara адрознівалася асаблівай прыгажосцю, і таму простиya, нязнатныя людзі былі нявартыя сузіраць на яе, лічыў Дыаскур. Разам з дачкой у вежы знаходзіліся служкі, выхавацелі і

язычніцкія настаўнікі.

Зняволеная, Барбара з ціавасцю вывучала свет са сваіх вокнаў. Яна не магла пагадзіцца з тым, што яго стварылі залатыя, сярэбраныя і драўляныя бажкі, якія не могуць ні хадзіць нагамі, ні рабіць рукамі. Дзяўчына моцна жадала пазнаць сапраўднага Стварыцеля.

І аднойчы Божая ласка напоўніла сэрца Барбары. Пасля гэтага дзяўчына не магла жыць спакойна: яна ўвесь час разважала пра Бога і імкнулася да Яго. Але побач не было нікога, хто б мог адкрыць ёй таямніцы святой веры і наставіць на шлях збаўлення. Калі прыйшоў час, бацька стаў клапаціцца аб шлюбе Барбары. Да дзяўчыны сталі сватацца многія высакародныя і знатныя юнакі. Але яна і чуць пра гэта не хацела! Дыаскур вырашыў, што трэба пачакаць, бо ён хацеў выдаць дачку замуж па добрай волі. Ён даў Барбары свабоду. Яна магла ісці куды захоча, і размаўляць з кім заўгодна. Праз нейкі час дзяўчына сустрэла ў горадзе хрысціян і была патаемна ахрышчана. Яна стала рэгулярна маліцца, пасціць і дала абяцанне захаваць у беззаганнасці сваё дзяяцтва.

Калі Барбара паспрабавала навярнуць бацьку, той у ярасці быў гатовы забіць дачку. Дыаскур схапіў Барбару, прывёў да суддзі і адвінаваціў.

Той паспрабаваў схіліць Барбару да “навяртання”. Але дзяўчына была непахісная, таму яе пачалі катаваць: яе бічавалі жыламі валоў, а раны расціралі валасяніцай. Ноччу да яе прыйшоў сам Хрыстос, які вылячыў раны і абяцаў Барбары вечнае жыццё. Гэта дадало ёй моць і яна мужна прыняла самую страшную пакуту: пазбавілася галавы ад рукі ўласнага бацькі. За гэта Бог пакараў Дыаскуру ўдарам маланкі, якая спаліла яго цела ў попел. У Іспаніі нават ёсць такая прымаўка: “ніхто не ўспомніць святую Барбару, пакуль не грымне гром”.

Пазней у Іліёпалі на хвалу вялікамучаніцы была збудавана царква, дзе змясцілі яе мошчы. Святая Барбара намалявана Рафаэлем на карціне “Сіксцінская Мадонна”. Лічыцца заступніцай ад раптоўнай смерці. У каталіцкім Касцёле ўспамінаецца 4 снежня.

Да якіх святых маліцца аб асаблівым заступніцтве ў снежні?

Св. Францішак Ксаверый (3 снежня),

Св. Барбара (4 снежня),

Св. Мікалай (6 снежня),

Св. Леакадзія (9 снежня),

Св. Ян ад Крыжа (14 снежня),

Св. Мадэст (17 снежня),

Св. Вікторыя (23 снежня),

Св. Анастасія (25 снежня),

Св. Сільвестр (31 снежня).

Падарыць надзею

Аўтар: Ангеліна Пакачайла
07.12.2014 01:00

